KOMPOT

ČÍSLO 1,

2017/2018

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

KOMPOT SE NÁM OBLÉKL DO MODRÉ, PROTOŽE I VY 24.11. V TEMATICKÝ DEN SÁHNETE PO MODRÉM OBLEČENÍ!

Úvodník

Tak jsme se dočkali! Konečně držíme v ruce první letošní Kompot! Školní rok už se nám pěkně rozběhl, a to i se všemi novinkami, které nám naše gymnázium přichystalo. Při našich ranních cestách z autobusu se už ale opět choulíme do teplých šál a stále častěji saháme i po deštníku. Nedávno jsme si přeřídili hodinky (Nosí je vůbec ještě někdo, když máme ty naše chytré telefony?) na zimní čas, a to neklamně značí, že léto je definitivně pryč. V nejbližších týdnech nás toho ale čeká dost na to, abychom na chladné počasí venku zapomněli. Studentský den, adventní zájezd, lyžák, bude toho spousta! A my v redakci už se nemůžeme dočkat ☐.

Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, septima A

Redaktoři:

Prima A: Natálie Přindová,

Sekunda A: Aneta Kořenková,

Tercie B: Michaela Bláhová, Helena Mikysková, Barbora Pěkná, Hugo Stezka, Jan Uma, Radek Zábal,

Kvinta A: Matěj Čumpelík, Eliška Volencová.

Autorka obálky a dýní: Anna Šrytrová, septima A

Obsah

Cyklisťák 3
Adaptační kurz 4
Návštěva Muzea Fráni Šrámka 5
Školní parlament 6
Už jste slyšeli, že… 6
Mléko do škol 6
Přespolní běh 7
Mistrovství Evropy v rock'n'rollu 8
4. část: Tajemství zlatého pokladu 8
Záložka do knihy spojuje školy 9
1. část: Rozhovor s Hanou Lukášovou 9
Výběr z Detašáku 13
Podzim 14
Křížovka 15

CYKLISŤÁK

Počátkem června loňského školního roku jsme my, v té době ještě sextáni, vyrazili v hojném počtu poprvé společně s naší třídní profesorkou a paní profesorkou německého jazyka vstříc cykloturistickému kurzu po Labské cyklostezce.

Po brzkém ranním odjezdu od školy jsme mohli plni adrenalinu hned první den dopoledne nasednout na kola a vyjet směr Torgau. Zde jsme si prohlédli zámek a následně pokračovali do dalších německých měst. Znaveni necelými šedesáti kilometry v nohách jsme doputovali až do Riesy, kde jsme se ubytovali v krásném hotelu, sehnali něco na zub, a hlavně dobili baterky na další den.

Druhý den ráno jsme posilněni výtečnou hotelovou snídaní usedli zpět za kola a s hlavou vztyčenou se ubírali z Riesy do porcelánové Míšně a dalších metropolí. Slunce svítilo na naše helmy téměř celý den skoro až k Drážďanům. V Drážďanech už na nás čekal náš autobus, který nás odvezl zpět do hotelu. Druhý den jsme posunuli hranice našich možností a z trasy si odnesli něco málo přes šedesát kilometrů.

Na počátku třetího dne jsme sbaleni přejeli i s koly autobusem do Drážďan, nakoukli, co nového v Primarku a pak už mohli šlapat jako jeden peloton přes Pirnu údolím Labe do lázeňského Bad Schandau. Poté jsme se podle kondice rozdělili na autobusovou a cyklistickou skupinu, a nakonec společně ve večerních hodinách odjeli do Prahy. Se značným nasazením jsme i třetí den pokořili tradičních šedesát kilometrů.

Předvedli jsme ukázněnou jízdu na kolech a bez úrazů jsme úspěšně absolvovali celý kurz. Za celou třídu můžu v klidu říci, že jsme si to všichni do jednoho náramně užili.

S vidinou hezkého počasí a slunečními brýlemi na nose

Matěj Mikyska

ADAPTAČNÍ KURZ

Jako každý rok se i letos uskutečnil adaptační kurz pro obě primy. V pondělí 18. září jsme odjeli do Střelských Hoštic v jižních Čechách. Čas tam s námi trávili dvě naše třídní paní profesorky Zuzana Kejmarová Sedláčková, Lenka Beňová a dva další profesoři Milan Hort a Kateřina Smlsalová.

Celý týden bylo vždy co dělat a nikdy jsme se nenudili. Dopoledne se obě třídy učily a odpoledne nás čekal většinou nějaký výlet nebo jiný program. V úterý k nám přijeli na exkurzi vojáci. Další den jsme šli pěšky na výlet do muzea řeky Otavy a zapomenutých řemesel nebo jsme někdy třeba hráli sportovní hry a chodili na procházky.

Každý večer po večeři jsme buď hráli seznamovací hry, nebo jsme měli nějakou jinou akci, jako třeba soutěž „Střelské Hoštice mají talent“. Nemohla tam chybět také diskotéka, karneval a ani soutěž o nejlepší masku. Na konci pobytu jsme ještě dostali diplomy a v pátek dopoledne jsme už bohužel museli jet zpátky domů.

Adaptační kurz byl super! Myslím si, že si to všichni moc užili a že se už mnohem lépe známe.

Natálie Přindová

Návštěva Muzea Fráni Šrámka

Po velmi produktivních třech dnech školní výuky jsme si počínaje čtvrtkem 28. září vysloužili čtyřdenní volno, které nás samo vybízelo k uskutečnění nějakého výletu. Otázkou však zůstávalo jakého.

Sám jsem se nad touto otázkou důkladně zamyslel a při četbě Šrámkova Stříbrného větru na referát si uvědomil, jak málo vím o autorovi, jehož knihu právě držím v ruce. Touha po doplnění informací básníkova života mne motivovala k cestě do Šrámkova rodného města – Sobotky.

Společně s rodiči a sestrou jsme se rozhodli vydat již v pátek 29. září do Sobotky, na kraj Českého ráje. Prvním místem, které jsme hned po příjezdu navštívili, bylo Šrámkovo muzeum. Zde jsme se detailněji seznámili s životem i tvorbou tohoto významného soboteckého rodáka prostřednictvím exponátů, do kterých patřil i Šrámkův psací stůl, knihovny nebo třeba i šatník. Dále jsme si prohlédli dochované fotografie, nakoukli do jeho soukromého života a také o něm zhlédli krátký film. Díky nesmírně poutavému výkladu paní průvodkyně jsme si odsud odnesli plnou hlavu zajímavostí z jeho života, o kterých jsme do té doby ani netušili.

Cestou kolem domu, kde se Šrámek narodil, jsme zamířili směrem vzhůru k druhému místu naší výpravy – soboteckému hřbitovu. Po dlouhém hledání, které nemělo konce, jsme jako zázrakem našli i Šrámkův hrob. Zde i v muzeu jsme si vše pečlivě zdokumentovali, a protože nás všechny zmohl strmý výstup, odměnili jsme se na náměstí pohárem v jedné z místních kaváren.

Domů jsme se sice vrátili znaveni, avšak plni zážitků a vzpomínek. Na zpáteční cestě dokonce padalo i několik zajímavých návrhů na další společné cestování po české vlasti. Už se moc těším!

Matěj Mikyska

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Dne 6. října se uskutečnil první školní parlament po dlouhé době. Nové vedení školy se rozhodlo, že tuto tradici opět obnoví. Hlavně pro nás, studenty, abychom mohli být pyšní na to, že studujeme zrovna na tomto gymnáziu, a abychom na roky tady strávené rádi vzpomínali.

Určitě jste si od začátku školního roku povšimli aspoň některých změn (např. změny v rozvrzích, nový přehled suplování atd.). Myslím, že jde o změny k lepšímu. Pokud budete mít nějaké nápady, jak zlepšit život na této škole, tak se nebojte říct to studentům, kteří zastupují vaši třídu na školním parlamentu.

Michaela Bláhová

UŽ JSTE SLYŠELI, ŽE…

...že už jsme začali pracovat na školním muzikálu? Ne? Tak už to víte! A abyste byli informovaní, budeme vám v této rubrice přinášet ty nejžhavější a nejnovější informace. A naše první informace bude, že už jsou rozdělené role a začínáme to rozjíždět.

Michaela Bláhová

MLÉKO DO ŠKOL

Po několika letech, kdy bylo mléko do škol zrušeno, se k nám opět vrací. Každá škola bude dostávat kromě mléka i jiné mléčné neochucené výrobky: sýry, jogurty a žervé. Tyto výrobky bude nejen naše gymnázium dostávat dvakrát i vícekrát měsíčně. Pravidelný příjem mléka by měl přinést více vápníku a vitaminů pro studenty.

Helena Mikysková

PŘESPOLNÍ BĚH

Dne 2.října se naše škola účastnila přespolního běhu Prahy 9 a 14.

Bohužel jsme ten den udělali několik chyb. Do školy jsme běželi místo rozcvičky, což nebyl dobrý nápad. V Běchovicích byla jako vždy totální zácpa, a tak jsme vystoupili a byli nakonec rychlejší než autobus. A navíc jsme se po registraci ještě najedli.

Poté už začaly závody různých kategorií. Kluci běželi dva okruhy a dívky jen jeden. Profil tratě nebyl vůbec jednoduchý, musel být pro všechny velmi obtížný, jelikož bylo ten den velice sychravo. Hned po startu museli závodníci běžet do kopce a dávat si pozor na srážky po hromadném startu, kdo měl v těchto soubojích ostřejší lokty, povětšinou obsadil po startu pozici v předu. V kategorii mladších se z naší školy umístil na 2. místě Martin Kabát, na 5. místě Tomáš Liška a na 7. místě Marek Sečkař, všechno to jsou chlapci z 2. A. V kategorii starších se na 4. místě umístil Jakub Krejčíř, na 5. místě Michal Hájek – chlapci z tercie B. V kategorii starších dívek se umístily Míša Karásková na 4. místě a Kačka Marešová na 7. místě, opět reprezentantky tercie B.

Po přespolním běhu však naše práce nekončí. Je toho ještě do konce roku spousta, na co se můžeme těšit. Na naší škole se bude konat Mikulášská laťka a florbalový turnaj, který proběhne 6.11. ve školní tělocvičně. Zúčastní se ho výběr tercie a kvarty. Naše škola hraje středoškolskou florbalovou ligu. Nadále se můžeme těšit na softballový turnaj a na venkovní turnaj ve vybíjené v Horních Počernicích. Všem našim týmům budeme držet palce, aby nás dobře reprezentovaly a my na ně mohli být po právu hrdí.

Jan Uma, Radek Zábal

MISTROVSTVÍ EVROPY V ROCK'N'ROLLU

V sobotu 7. října se žákyně tercie B, sekundy A a primy A zúčastnily ME v akrobatickém rock'n'rollu, na kterém jsme je byli podpořit i my, žáci tercií.Myslím si, že skupina našich spolužaček měla nejlepší fanoušky v hale i podle komentátora soutěže. Jejich skupina FRESH v základním kole nepostoupila z prvních pěti pozic, znamenalo to, že musely absolvovat opravné kolo, ve kterém uspěly a postoupily mezi 12 nejlepších týmů Evropy, což byl jejich cíl. Do finále mezi osm nejlepších se bohužel nevešly jen o fous a skončily na devátém, a tudíž prvním nepostupovém místě. My jako fanoušci jsme se nemohli ztotožnit s výroky poroty. Sporťáci z Kompotu se shodli, že v konkurenci 18 týmů z 9 zemí obsadily krásný střed pole. Jednoduše řečeno nám rozhodně neudělaly ostudu. Přejeme jim, aby příští rok vytřely zrak celé Evropě.

Jan Uma, Radek Zábal

4. ČÁST: TAJEMSTVÍ ZLATÉHO POKLADU

V loňském školním roce holky Lenka, Claudie a julie odhalily záhadu zakladatele jejich školy. Po cestě světelnou bránou je čekaly dlouhé prázdniny.

Lenka si o prázdninách užila mnohá dobrodružství. U moře osvobodila rybku zpod kamene a ta jí slíbila tři přání. Lenka je hned vyplýtvala. První přání padlo za zmrzlinu. Veliká tříkopečková zmrzlina! No, kdo by neodolal? Druhé přání využila na tři prstýnky, na vlas stejné jako ten, co našly v záhadě. A teď ho mají s Julií a Klaudií všechny na památku. Třetí přání dala za nového domácího mazlíčka, a to králíčka Mrkvu, kterého má ráda celá rodina. A co vy? Už jste také odkryli nějakou záhadu?

Barbora Pěkná

Záložka do knihy spojuje školy

My studenti prim až kvart gymnázia Chodovická jsme se v prvních týdnech letošního školního roku zapojili do mezinárodního projektu Záložka do knih spojuje školy. V hodinách literatury jsme se snažili vyrobit záložky na téma Kouzelný svět příběhů, které by se líbily žákům na Slovensku, konkrétně v Církevní spojené škole Humenné. Odměnou za naši práci nám přišel balíček krásných záložek ze Slovenska. Těšíme se, že tím náš projekt neskončil a že i v budoucnu budeme s dětmi komunikovat po sociálních sítích.

Aneta Kořenková

1. část: Rozhovor s bývalou šéfredaktorkou Kompotu Hanou Lukášovou o jejím studijním pobytu v Americe

1. Jak dlouho jsi v USA pobývala?

V Americe jsem byla čtyři měsíce, předtím jsem čtyři měsíce studovala v Irsku a příští měsíc letím do Británie na další čtyři měsíce.

2. Co přesně jsi v Americe studovala? Na jaké škole?

Studovala jsem na Marlboro College ve Vermontu, což je hodně na severu, až u hranic s Kanadou, můžete tu klidně potkat medvěda

cestou do školy. To je docela sranda.

A co jsem studovala? Já studuju politologii na Karlově Univerzitě. V Americe jsem se toho snažila držet, americké školy nemají dáno, co člověk musí studovat za předměty, jdeš tam na školu, ale nevybíráš si první tři roky obor. Můžeš si tak zkrátka vzít, co chceš. Já jsem se vrátila zpět k tomu, že jsem si například měla sbor nebo hodiny tancování.

3. Měla jsi při studiu v zahraničí dostatek času a prostoru na cestování?

V Irsku byla času spousta, je to malá země a člověk to tam může projezdit tam a zase zpátky. V Americe to bylo už trochu horší, má škola byla většinu času díky sněhové zásobě dost odříznutá, ještě 14. května nám sněžilo. Měli jsme ale dvoutýdenní jarní prázdniny, při kterých jsem vyrazila a byla jsem týden v New Yorku a týden v Bostonu. V Bostonu jsem ještě měla to štěstí, že lidé, kteří školu sponzorují, mě u sebe nechali zdarma bydlet.

4. Jaké místo na tebe udělalo největší dojem a které bys k navštívení doporučila i ostatním?

Paradoxně New York. Tam se mi nelíbilo. To město je obrovitánské, a přestože jsem předtím cestovala, tak jsem si nikdy neuměla představit, že člověk se dostane někam, kde ho to tak moc obklopuje, že vidí dva metry čtvereční nebe nad sebou a jinak je všude kolem beton. V Praze, i když ji třeba někdo nezná, jsem zvyklá, že vidím Pražský hrad a orientuju se, kam jdu. V New Yorku nemá člověk šanci – vidí pouze chodník a stěny kolem sebe, je to tam ohromný. Central park je krásný a líbil se mi, ale že bych tam chtěla bydlet? To rozhodně ne.

5. Jak vypadal tvůj běžný den?

V Americe to funguje tak, že si člověk vybere pět až šest předmětů a od každého z nich má pak dvě hodiny týdně. Já jsem měla školu každý den v týdnu, většinou jsem měla dvě hodiny dopoledne a jednu odpoledne, a

protože ta škola je vcelku malá, studuje tu jen asi šedesát studentů, všichni ještě jí společně v jídelně. Člověk tak ráno vstal, dal si sprchu, šel do jídelny, tam seděl hodinu, protože klábosil s ostatními, pak si vzal kafe do hrníčku, který mu cestou zmrzlo a šel na hodinu.

Na hodině nás bylo šest až osm, bavili jsme se o tom, co jsme měli za úkol přečíst a postupně se dostávali dál. Měla jsem hodiny, které se týkaly lobbingu, výzkumných metod a poté, co jsem tímhle prošla, přiznejme si to, jsem zase kdákala dvě hodiny u oběda.

Pak jsem většinou musela začít psát nějakou seminárku, hodně číst, protože tam se poměrně hodně četlo, vycházelo to tak na 350 stran A4 v angličtině. Člověk se naučí číst hodně rychle a není to o tom, že by se to musel naučit nazpaměť jako tady.

Po večeři už jsem ale občas nevěděla, jaký program si vybrat, jestli jít na horolezeckou zeď, na promítání filmu nebo na hodinu zumby.

6. V čem vidíš největší odlišnost ameriky a české republiky? co tě po příjezdu nejvíce překvapilo?

Je to úplně jiný svět. Škola je malá a každý se tu zná s každým. Diametrální rozdíl oproti České republice pro mě byl v přístupu učitelů. Nikdo z nich nemá problém se sejít mimo konzultační hodiny, sednout si a probrat něco, co ho ani vůbec nemuselo zajímat. Jela jsem tam v době, kdy jsem tady měla psát diplomku a myslela jsem si, jak to bude složité. Během prvního týdne se objevilo pět lidí, kteří se mnou o tom chtěli diskutovat a ve chvíli, kdy jsem odjížděla, je můj výzkum ještě stále zajímal. To se v České republice nestane. Nejsem si jistá, jestli si tady na fakultě někdo za čtyři roky pamatuje moje jméno.

7. Co bylo pro tebe největším přínosem?

Určitě to pomůže jazykově, v Americe určitě, mezinárodní studenti jsme tam byli pouze tři. Tam musí v angličtině řešit člověk úplně všechno, a nakonec ještě s nějakým Američanem bydlí. Změnilo to i mojí toleranci, protože tato škola je velmi zvláštní používáním zájmen, hodně lidí používá zájmeno oni, protože se necítí být ani mužem ani ženou, ale obojím dohromady.

Cesta do světa taky člověka osamostatní, pomohlo mi to odbourat mou introvertní stranu, tam se jinak s nikým neseznámíš.

Člověk musí přijít a říct, že má hezké boty nebo něco podobného, aby se s někým začal alespoň trochu bavit.

A když člověk zůstane v Atlantě během mezipřistání 24 hodin, nemá co jíst, kde spát, tak to taky zvýší jeho šance na přežití.

8. Doporučila bys studentům, kteří po maturitě podobně uvažují, vyjet do zahraničí na delší dobu?

Já bych to doporučila všem. Stoprocentně. Není to pro každého, je spousta lidí, která se špatně seznamuje s cizími lidmi, ale zrovna tahle škola byla perfektní v tom, že i s touto skupinou lidí uměla velmi dobře pracovat. Tam se nikdo nikam neschová. Vědět o této škole v době, kdy jsem maturovala, nechtěla bych nikam jinam. Svoboda toho, že se nemusíš rozhodnout, co studuješ ještě další tři roky, je úžasná. Myslela jsem si, že jdu studovat něco jiného než to, co jsem tady v Čechách pak studovala. To, že si to všechno vyzkoušíš ještě předtím, než to jdeš dělat, je fajn. A můžeš si to i zkombinovat, mám kamarádku, která odtud vyšla a má diplom v mezinárodních vztazích a tanci. Závěrečnou práci věnovala tomu, jak mezinárodní vztahy ovlivňují tanečníky.

9. Pokračuješ nějak v žurnalistice nebo už se tomu nevěnuješ?

Z Kompotu jsem se úplnou náhodou přešla na mezinárodní žurnalistické školy, odkud jsem se dostala na praxi do Mladé fronty DNES, odtud jsem pokračovala do České televize a skončila jsem na Primě. Nedělám už úplně žurnalistiku, ale v PR oddělení, což je v podstatě taky psaní.

10. Jak vzpomínáš na roky na gymnáziu? Vídáš se se spolužáky?

Vídáme se. Alespoň jednou za půl roku se snažíme domluvit sraz s celou třídou včetně třídní paní profesorky. Vídáme se poměrně často, všichni se pohybujeme v Počernicích, takže tady na Kopečku je taková nevyhlášená základna. Jak vzpomínám na léta tady? Ať si říká, kdo chce, co chce, tohle gymnázium tě připraví dobře na to, jak dále studovat. Znám spolužáky z vysoké školy, kteří přišli z jiných gymnázií v centru a absolutně nezvládali. Napsat nějakou seminárku? Gladiátorské hry! Všichni jsme na ně nadávali, ale bylo to k něčemu. Takže když jsme se dřív smáli, co bylo špatně, něco do sebe to určitě mělo.

Eliška Volencová, Matěj Mikyska

VÝBĚR Z DETAŠÁKU

Všichni jsme si jistě všimli, že se na škole objevil nový profesor na fyziku. Detašák (nově i pro Kompot pozn. red.) nám s ním provedl rozhovor.

Detašák: „Proč jste si vybral zrovna naši školu?“

p. Kopal: ,,Mám to blízko bydliště.“

Detašák: ,,A ještě nějaký jiný důvod?“

p. Kopal: ,,Tak asi nejvíce tam rozhodla blízkost.“

Detašák: ,,Máte nějaké předešlé zkušenosti?“

p. Kopal: ,,Ano mám.“

Detašák: ,,A kde jste předtím učil?“

p. Kopal: ,,Učil jsem na gymnáziu Arcus.“

Detašák: ,,Jak dlouho vlastně učíte?“

p. Kopal: ,,Učím tři roky.“

Detašák: ,,A baví vás to?“

p. Kopal: ,,Zatím ještě ano.“

Detašák: ,,Zatím. Co byste na naší škole změnil?“

p. Kopal:,,Obrazovky počítačům, není na to skoro vidět.“

Detašák: ,,A ještě něco jiného?“

p. Kopal: ,,Zlepšil bych vybavení na odborné předměty.“

Detašák: ,,To je asi pravda. Co si myslíte o žácích na této škole?“

p. Kopal: ,,Na Arcusu to bylo slabší.

Detašák: ,,Jste spokojen s prací vašich žáků v hodinách?“

Kopal: ,,Vcelku ano.“

Detašák: ,,Jaký je podle vás nejsilnější ročník na váš předmět?

p. Kopal: ,,Nejsilnější ročník? Tak já učím vlastně jenom kvintu, sextu a primu, tak ještě nemůžu posoudit.“

Detašák: ,,Byl váš sen učit?“

p. Kopal: ,,Ne.“

Detašák: ,,A co jste tedy chtěl být?“

p. Kopal: ,,Chtěl jsem být vědcem“

Detašák: ,,A proč jím nejste?“

p. Kopal: ,,Protože přišla revoluce a já začal podnikat.“

Detašák: ,,A podnikáte dál?“

p. Kopal: ,,Už jenom trošičku.“

Detašák: ,,Dobře. A co váš soukromý život? Máte děti, manželku nebo přítelkyni?“

p. Kopal: ,,Mám dvě děti.“

Detašák: ,,Kolik?“

p. Kopal: ,,Dvě děti mám. V takovém tom vašem věku, chodí na gymnázium. Mám docela hodné děti.“

Detašák: ,,Tak to je asi všechno, děkujeme za čas. Na shledanou.“

p. Kopal: ,,Na shledanou.“

Julie Ficencová
a Renata Cihelková

PODZIM

Natálie Přindová

Přišel podzim,

padá listí,

vítr duje za oknem,

už je to jistý.

Všude zima, brzy tma,

to nám podzim začíná!

Na pole jdeme pouštět draky,

brambory vykopávat taky.

Barvami to všude září,

dny se krátí,

já se těším,

až se slunce zase vrátí.

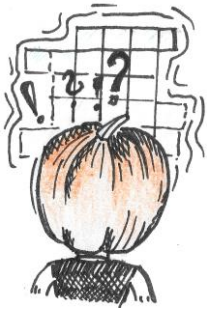

KŘÍŽOVKA

Aneta Kořenková

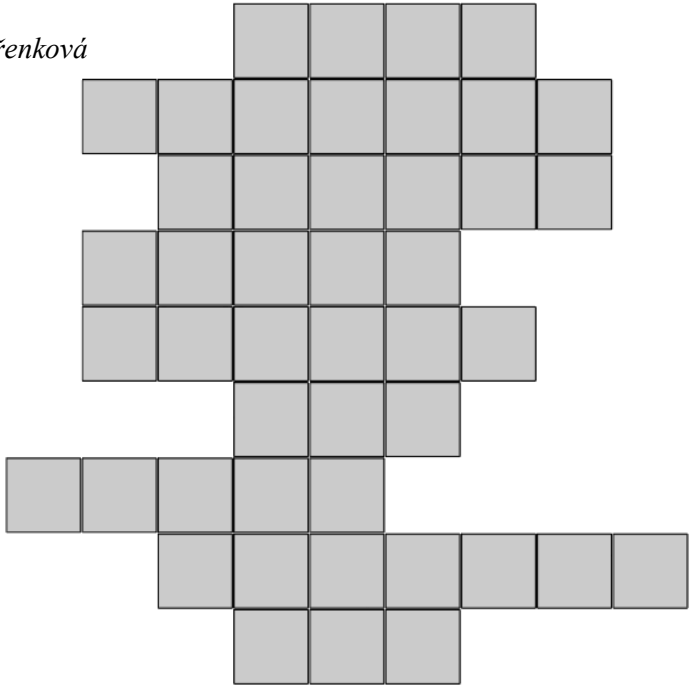

1. Německy Jan
2. Tucet
3. Papírový obraz
4. Předkrm
5. Třetí roční období
6. Anglicky "vyhrát"
7. Slabý vítr
8. Hořká bylinka
9. Fáze měsíce

Foto:

Kola: pí prof. Kejmarová

Adaptační kurz: pí prof. Kejmarová

Návštěva Muzea Fráni Šrámka: Matěj Mikyska

Přespolní běh: pí prof. Kabátová

Mistrovství Evropy v rock'n'rollu: Helena Mikysková

Záložka do knihy spojuje školy: pí prof. Čecháková

1. část: Rozhovor s bývalou šéfredaktorkou Kompotu Hanou Lukášovou o jejím studijním pobytu v Americe: Hana Lukášová

NAJDETE NÁS I NA:

HTTP://GYMNCHOD.CZ/SKOLNI-CASOPIS-KOMPOT/